

бѣло лице, *Д. 37, 1—3*. На ученицы-ты отъ тѣя училища и днесъ още цвѣтять по лице-то тѣя орѣдія и начини за прѣдаване гражданственности. *Л. Д. 1869 р. 160. 2)* лицо (*личность*). 3) портретъ, изображеніе: На ти Дыма, мое лице въ пазу'а, Кога тебе ке ти текнуть за любов-та венчана, Тогай, Димо, рѣка пикни, та извади икона, Мене гледай, въ себе, мисли, какъ душа въ една снѣга". *М. 494*. Де гиди Гидо, гиди 'уба'а! Твое-то лице въ цѣрковъ написано. *М. 649. 4)* лицевая сторона, фасадъ: Този надписъ въздѣлбанъ врѣхъ една мермерена плоча, коя-то е гудена на лице-то на единъ чучуръ. *Л. Д. 1876 р. 124*. Прѣдъ висока една къща, на коя-то лице-то бѣше обрнато къмъ пѣть-тъ, стоеше млада една жена. *Зк. 217. 5)* лицо (*верхняя лучшая сторона предмета—противоположность* „опако“—изнанка). 6) поверхность, площадь: Пластъ-тъ отъ мокротѣ-тъ възъ лице-то на мясо-то, пропуца въздуха и допуца на водѣ-тъ да вѣтрѣе, нѣ не оставя мясо-то да шюпне та да земе да гные. *Л. Д. 1869 р. 213*. По земно-то лице има разлѣно вода три—пѣти повече отъ колко-то е суша. *ib. 1870 р. 78*. **Говорѣхъ нѣкому въ лицето** говорю кому либо въ лицо: Това всичко му говорихъ въ лице-то му. *Л. Д. 1875 р. 136*. **Зѣмамъ друго лице** измѣняюся: А пакъ тогава душевный русскій животъ слѣдъ дълъгъ отпочивка бѣше начинялъ да зима друго лице. *ib. р. 54*. **На лице 1)** лично: Петко отиде да му поговори, и го видѣ на лице. *Р. А. 177. 2)* на виду: Малко ги Петко поводи, Много имъ Петко спечели; Есенна е слана паднала, Байракъ на лице остана. *Ч. 313*. **Личѣнце** *ум. личико*: Щомъ погледашъ на нейното хубавичко личенце, изведнашъ би можалъ да видишъ, че на сърцето ѝ лѣжи голѣмо страдание. *К. III 158*.

Личамъ (*Мак.*) *гл. дѣл. 1)* объявляю, провозглашаю (*преимущественно употребляется въ соединеніи съ объектомъ личба*): Чера самъ была на градо, На градо телалъ личеше: Турчинъ на вино да не пѣе, Каурска мома да не люби, Турчинъ на йойска да иде. *В. 81*. Личба личить цара Мурат-бега—кой ъ Турчинъ вино да не пѣеть, А кауринъ зелено да не носить. *М. 125*. Телалъ личе низъ града Стамбола: „Даль чуете Турци и райате!“ *М. 143*. Личба личить млада Марко'ица: „Дѣ слушайте Солунски гражани! Овой хайта мошне Кабаѣтліа, Колку кѣрне турилъ по друмо'и, Колку недугай, ханта не сторило, Ке го носамъ пра'у при Султана“. *М. 101*. Личба личѣтъ низъ више Стамбола, Продаваеъ една остра сабя. *М. 124. 2)* принимаю, считаю: Не те личе за каурка Ток' те личе за кѣдѣна“. *М. 176*.

Личба *с. мс. 1)* объявленіе, извѣщеніе. **Личба Личамъ** (*см. н. сл. личамъ*). 2) красота, миловидность (*ср. личень*): „Кажи, Велико, кажи ми, Кой ти ѡ даде личба-та? Даль си отъ бога паднала? Даль си